budźa k źemi zpółkaleć tebe, ha twoje
dźěći (kiž wšitcy w tebi) ha nebudźa kamjeńa na kamjenu wo-
stawić: tež, žo ty něsy poznawe tón
čas twojeho domapytańa. * Ha zajdźe wón 45
do teho templa, počža wón
won metać tych wonkach předawajich, ha
kupowajich * prawjo k nim: Wone je 46
pisane: Dokelž mój dom je dom teho
modleńa. Wy pak sće jón zčinili kazane

Jsai. 56. v. 7.

tych mordarjow. * Ha wón běše wučiča 47
wšědnje wot templu. Ale wyšše
pak tych měšnikow, ha te pisma wučeni,
ha wyšše teho luda pytachu jeho zničiwać:
* ha woni nenamakachu, štož běchu 48
jemu zčinili. Přetož tón wšitkón lud
posłuchaše jeho.

Tón XX. Kapitl.

Wón ńepowě tym měšnikam ha pisma wučenim, wot kajkeje zamóžnosće wón tole čini, dokelž ani woni jomu ńewotmołwjachu na to prašane wot Janowyje křćeńiza wot wyšenoscze: Wón powěda k ćěrunarjam wot teho wina, row, kiž pomóžnas wotrowčaćeho syna, ha kiž jeho česna moreše: Jezus budźi

budźi

zpówane, jako wot Dawida tomu, kiž je datoho bóh derbaće, ha wot tych Saddukejskich teho zabiće stajeńa: tak woni Krestusu prawa bóh Dawitoweho česna: warnuwaj so derbej předtemi zběžnymi pisma wučenemi.

1 Ha stanješe so na jeden tych dnjow, hdyž
wón tón lud wučeše wot tom templu, ha
prědowaše, tehdy zeńdźechu so wyšše tych
měšnikow, ha te pisma wučeni zlěmi sta-
2 ršimi, * ha džachu prawjo k nomu:
Powěź nam, wot kajkeje zamóžnosće to ty tole

činiš? abo: Što to je, kiž tebi je tohole
3 zamóžnosć daw? * Wotmołwje pak Jezus
řekne wón k nim: Ja chcu was tež woprašeć
4 jeneho słowo. Wotmołwće mi: * Ta Janowa
wot křćeńiza běše wona z njeba, abo z tych
5 čłowjekow? * Woni pak myslachu při
sebi, prawjo: Dókelž budźomy
my řec, z njeba, budźe wón prawić, čeho-
6 dla nesće jomu wěrili? * Budźe-
mi my pak řec, z tych čłowjekow, budźe
tón wšitkón lud kamenować: přetož
woni su wěsći, zo Jan je wučenik.
7 * Ha woni wotmołwichu, zo nějwědźa, hdźe
8 bě wón sam bów. * Ha Jezus praje k nim:
Ani ja nepowěm wam, wot kajkeje zamó-
žnosće ja tole činju. * Wón počža pak
9 k tomu ludej powědać tole pěrunańo: Jeden
čłowjek je sadźaw jenu winizu, ha je ju
najaw tym dźěłnikam: ha wón sam je
10 přeč šol bów jeden wulki čas. * Ha wo
tón čas pósła wón k tym dźěłnikam wo-
trocka, zo běchu wot teho płoda teje win-
izy jom dali. Ale tich jeho nabiwši puść-
chu prózneho preč. * Ha wón
11. přiwda jeneho druheho wotrocka
pósłać. Woni pak tež teho bijiče, ha
zhańeniž jom naćwadźe puśćichu prózne-
12 ho preč. * Ha wón přiwda třećeho
pósłać: kiž tež jeho zranichu won
13 storkachu. * Wón řekne pak tón knjez teje
winize: što chcu ja činić? Ja chcu pósłać
mojeho lubeho syna: trebab, hdyž woni
teho budźa widźeć, budźa so wón
14 postaradwać. * Ale hdyž jeho widźel
nichu ći dźěłnicy, pomysličhu woni při sebi
prawjo: Tutón je tón herba, mórme jeho,
zo naša budźe ta zhićena hrabstwo.
15 * Ha wustorkawši jeho z teho wina,